

Ontroerend hout

Jurgen Bey en Rianne Makkink: 'Op de recente tentoonstelling Borders, over de verstrengeling van de natuur met kunst & cultuur, in Museum Boijmans van Beuningen in Rotterdam, stond een groot hek; een weidehek zoals je dat qua vorm kent uit je geheugen, een hek zoals je het tekent. Het bleek te zijn samengesteld uit oude planken, van afgebroken schuren en ander resthout van boeren uit de Vechtstreek, en vervolgens te zijn overgoten met een zwarte, rubberachtige coating.

'Tot onze aangename verrassing was het van "gelegenheidsfirma" Hekwerk (Krijn Christiaansen en Cathelijne Montens, met wie Bey en Makkink ooit in eenzelfde loods woonden, red.), die er de ontwerpwedstijd Lang Leve het Landhek – op uitnodiging van Landschap Erfgoed Utrecht en Centrum Beeldende Kunst Utrecht (CBKU) - mee hadden gewonnen.

'Maar de werkelijke ontroering zat 'm in het gegeven dat er nog "wachtruimte" voor spullen bestaat. Een boerenerf heeft dikwijls een overmaat en gebruikt deze voor tijdelijke en ongebruikte spullen. Totdat ze eventueel weer gebruikt kunnen worden.

'Vandaag de dag moet alles er immers representatief uitzien. Was dat vroeger voorbehouden aan de voortuin, inmiddels is dat via de woon-, slaap- en badkamer naar de achtertuin verschoven. Er zijn nog maar weinig achtertuinen met te lang gras, rondslingerend speelgoed en oude stoeptegels – als plek om te rommelen. En zolders en kelders zijn sinds de jaren zestig eveneens ten prooi gevallen aan functionalisme. Er is geen "wachtstand" meer, slechts gebruik of representatie. Het hek, getiteld Boerenverstand, een uitgesproken begrenzing tussen openbaar en privé-terrein, heeft door zijn aanpak een grensoverschrijdende, intieme lading.'

Uit: Creatie december 2008, jaargang 5, nummer 6